

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz dr. Ferjančičevega govora.

Začetkom včerajšnje seje je predsednik dr. Smolka poprijel besedo in dr. Foreggerja zaradi njegovih žalečih izrazov, da Slovani že po naravi nemajo pravnega čuta, mej odobravanjem desnice pozval k redu.

Kot prvi govornik k naslovu „Centraleitung“ pravosodnega ministerstva nastopil je potem dr. Ferjančič in se najprvo obrnil proti dr. Foreggerju rekoč: Sila govora tega poslanca ni bila v tem, kako je razpravljaj o zemljeknjižnih naredbah za deželno nadsodišče Graško in ob imenovanjih pravosodnega ministra, marveč v dveh nečuvnih psovkah, kateri je Slovanom vrgel v obraz, (Tako je! na desnici), da Slovani nemajo pravotvorne moči, niti pravnega čuta. Izvestno sem si gotov pritrditve vseh visoke zbornice Slovanov, ako rečem, da so se nam te psovke nasproti zabrusile od najmanj poklicanega. (Glasno odobravanje na desni.) Jaz mislim, da tudi njegovi pristaši, ali pravilneje: oni, na katere se on obeša, neso njegovega mnenja. (Klici na desni: Menda že!)

Ko je tako dobro krenil Foreggerja, začel je pojasnjevati razmere pri nadsodišču v Gradci. Ker se temu vprašanju prisoja politična važnost, jedino to je krivo, da se razmere ne ujemajo s pravosodstva zahtevami. Kar se tiče Kranjske, ni ga napredka razen pri deželnem sodišču v Ljubljani. V okoliših okrožnega sodišča v Rudolfovem je posamičnim funkcionarjem svobodno, hočejo li uradovati slovenski, ali pa ne. Na Koroškem so še vedno iste obupne razmere. S slovenskimi strankami občuje se še vedno z znaninimi posredovalci, mešetarji in če ni nobenega mešetarja, pokažejo se Slovencem prej ko slej vrata in reče se jim: Učite se prej nemški! (Čujte, čujte! in klici na desni: Lepa pravna država!) Pri deželnem sodišču v Celovci je osem svetovalcev, a petero izmed njih ne zna slovenski, kakor tudi svetniški tajnik ne in sedem pristavov izmed osmero. (Čujte, čujte!)

Jedini slovenščine zmožni pristav pridedeljen je okrajnemu sodišču in mora opravljati vse poslove za vseh 18.000 v okolici Celovški stanujočih Slovencev. Da bi se bagatelne razzodbe proglašale,

kakor veleval zakon, o tem ni sluha. Za izgovor čuje se: To je preneumno; jaz naj sodbo proglašam, on mene ne umeje, jaz pa njega ne. (Čujte, čujte! na desni.) Izmej okrajnih sodnikov jih je 10 slovenščine nezmožnih. Izmej 17 avskultantov zna samo jeden slovenski in še ta je pri okrajni sodniji v Gorenji Beli. Znamenito je, kar se dogaja pri okrajnem sodišču v Št. Pavlu. Kadar imata ondu dve slovenski stranki pravdo, pošiljajo je k sosednemu okrajnemu sodišču na Štajersko. (Čujte, čujte! na desni.) Kako je to po zakonu mogoče, tega ne umejem, kajti sodne pristojnosti zaradi neznanja jezika ne poznam.

Kar se tiče okrožnega sodišča Celjskega, je ondu borba proti uradovanju slovenskemu še hujša, in sicer radi tega, ker prebivalstvo energičneje zahteva slovenskega uradovanja, uradniki se pa branijo. (Čujte, čujte!) Obžalovati je zlasti to, da so uradniki za slovensko uradovanje sposobljeni. Pravosodno ministerstvo zahteva, da se imajo izpovedbe zabeleževati v onem jeziku, v katerem se povedó, in državnemu pravdnistvu je naročeno, naj toži v jeziku obtoženčevem; okrožno sodišče v Celji pa je drugemu mnenja nego pravosodno ministerstvo in jaz bi pravosodnega ministra jako prosil, da bi vender že priskočil na pomoč državnemu pravdnistvu, da mu ne bo več treba iskati obtožilnega gradiva iz nemških aktov.

Tudi viteza Waserja, predsednika deželnemu nadsodišču Graškemu, napitnice omenjal je govornik. V napitnici se je trdilo, da ni mogoče v uradu rabiti več jezikov, (Smeh na desnici), kajti ko bi se vsi deželni jeziki proglasili za veljavne pri dvoru in pri sodišču, bi se bistvo moralo žrtovati obliki, mnogojezičnost pri sodiščih bi uplivala na narastaj, da bi se namesto za juriste vzgajal za jezikoslovce. (Čujte, čujte! na desni.) Trditev predsednika Graškemu deželnemu nadsodišču je kvalifikovano napadena, kajti to trditev izrekel je mej juristi svojega okoliša, napitnico govoril je skozi okno, tudi se je skrbelo, da je prišla pristna mej svet. Ako ta predsednik take nazore izraža izven urada, potem ni čuda, da je tudi v uradu kaže in pri imenovanjih vedno juristu daje prednost pred jezikoslovcem. Vlada jo li na najvišjem pravoslovnem

mestu drugačni nazori o tem, potem je popolnem naravno, da se imenuje kdo drugi, ne pa oni, ki je bil v terni predlagan. (Prav dobro! na desni.)

Dr. Ferjančič dokazoval je nadalje, da je bilo po Foreggerji kritikovano imenovanje drugega notarja v Celji popolnem opravičeno. Notar ni samo za mesto, ampak za ves okraj Celjski in v tem okraju je le 4000 Nemcev, 35.000 pa Slovencev.

Gledé uknjižeb v zemljišne knjige se je pričela akcija od strani več deželnih zborov, tudi dr. Foregger zadiral se je vanjo. V izvršilni naredbi za zemljeknjižni zakon se že velevala, da se ima uknjižba vršiti z istim besedami, kakor se glasi nalog, in če se je ugovarjalo, da spada zemljišnih knjig notranja uredba v deželnih zborov kompetenco, je vender čudno, da še noben deželni zbor gledé jezika ničesar ukrenil ni. To pa se je zgodilo iz dobrih uzrokov, kajti n. pr. da je deželni zbor štajerski sklenil novelo k zemljeknjižnemu zakonu, tako namreč, da ima jezik v zemljišnih knjigah biti nemški, bi vender nobena vlada v Avstriji, dokler še velja § 19 drž. osnovnih zakonov, take novele ne mogla predložiti v sankcijo. (Prav dobro! na desni.) Deželni zbor koroški je ugovarjal, da naredba ne ugaja potrebam prebivalstva (Čujte, čujte!), da je za pravno varnost opasna, da škoduje vrednosti zemljišč. Naj se o tem vprašajo poslanci slovenski, ki se vsi protivijo tej trditvi. Realni kredit se pač izpodkopa, ali le oni kredit, ki ga imajo rečeni gospodje na razpolaganje.

Deželnih zborov postopanje proti tej naredbi ni ostalo brez posledic. Bilo je, kakor da je sodiščem stoprav sedaj šinila luč v glavo, da gre tu za nepostavno naredbu. V Avstriji, kjer je mogoče utaboriti se za neodstavljenost sodnikov, more se žalibože za nezakonito zmatrati vsako naredbu, katero se hoče. Upor pričelo je okrajno sodišče v Šoštanji, v okoliših okrožnega sodišča Celjskega, katero je slovensko uknjižbo odbilo. Deželno nadsodišče v Gradci, katero je v juliju 1887. l. naredbu priobčilo vsem okrajnim sodiščem, da bi se po njej ravnala, odločilo je v marci tega leta v soglasji z okrajnim sodiščem in izreklo, da je naredba nezakonita. (Čujte, čujte!) Okrajno sodišče v Slovenski Bistrici dalo je zemljišnemu knjigovodji točni

LISTEK.

Črtice Kazaške.

Titanja.

(Česki spisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski.)

Sveti Onufrij bil je mnoga leta najbolj priljubljeni svetnik vsega poljskega plemstva in bivalcev v zapadnej Ukrajini. Ne morda samo zato, da je življenje tega svetnika spominjalo vrle gospode brate z množjem činov gospodu Bogu osobito milih, marveč vzlasti nekako zato, da je podal povod — da brez ovinkov povem — k mnogemu popivanju in k mnogokateri izvrstnej zabavi.

Sveti Onufrij ima tu leto na leto 12 dne junija meseca svoj dan, a baš na ta dan pade v slavnem Berdičevu najslavnejši sejm. K temu moram pristaviti, da je imel Berdičev na leto štiri hrumne sejme, toda vsak mladeneč na zapadnej Ukrajini je vedel, da se morajo Berdičevska Prečista (15. vel. srpana), Kozma in Damjan (1. listopada) in Oznanenje (24. sušča) pred svetim Onufrijem skriti. Osobito se baje Kozma in Damjan nista nikdar izborno obnesla. Ali za to sv. Onufrij! Na njegov dan zgrinjale so se v Berdičev nepregledne

tolpe ne le iz Ukrajine, temveč tudi s Podolja, Volinje in iz oddaljenejših stranij. Tu spremenilo se je mesto na mah v pestro mravljišče, na tisoče ljudi zgazilo je za dne nezmerno blato, a mošnje židovskih trgovcev, starinarjev in mešetarjev debelile so prav tako hitro, kakor hitro so se mošnje „gospodov bratov“ praznile. Česar nisi dobil nikjer, dobil si gotovo v Berdičevu, če ne dobro in v polnej meri, pa vsaj dobro drago in menj nego ti je šlo. Vino, ekipaže, ukrajinski voli (rujove strašno), pahljače za grofinje, podaljšanje menic, zlate drobnarije, gospodarsko orodje, urice v igranje, semena, krajci, ventilatori, kazaške čapke, stekleni biseri, topiči, zrcalca marljivim Rusalkam, biči, slike v državi imenitnih osobnostij, poper, rože, rman... vse te je bilo možno dobiti v najrazličnejših cenah od jedne kopejke pa do Katarine II. (bankovka 100 rubljev s sliko te carice). Ali ni dovolj na tem, pribavil si si tam celo nevesto in ženo — lepo nevesto in dobro ženo! Vsemu temu dopomogel je v Berdičevu sv. Onufrij.

On dopomaga doslej, vsaj deloma. Vsled zgraditve železnice in inih civilizovalnih življenj obledel je sicer lesk glavnega Berdičevskega sejma, ali vender ni ugasnil doslej popolnem. Berdičevski trgi imajo do današnjega dne dober glas v celem Poljskem in

Ruskej; akopram je udeležba plemstva znatno upadla, zgrinja se vender ljudstvo na tržišče v gromadah ne le velikih, temveč tudi zanimivo pestrih. Kos Ukrajine, mile Rogačine, snide se vsikdar ondu.

Ne bo torej čudno, da sem tudi jaz hitel na sv. Onufrija dan v Berdičev.

Pa o samem Berdičevu doslej še nisem rekel ničesar.

No, laskavi čitatelj, letograda si ondukaj ne postaviva!

Začenjam takoj z glavno znamenitostjo tega razkošnega mesta. Ni dvojbeno, da bi Berdičevsko blato zadostovalo v pokritje vse Evrope, a so zli jeziki, ki tvrde, da bi vrhu tega ostalo še Sahari na nekoliko izsušenih jezer. Toda tudi pravijo, da bi imele perice vse Evropo dobro dolgo polne roke dela, da hote naš mili Berdičev jedenkrat pošteno oprati. In da vremo Berdičev zares v perilo — to bi bilo krika! Vsaj najbrž veste, kako zelo studena voda razčljuje tamošnje židovstvo in teh po vodi se razčljujejočih je tam v okroglem številu 50.000 (jedva 60.000 šteje so vsega stanovništva). Vsled tega se smemo nadjati, da v Berdičevu tako kmalu ne pride k poštemu prauju in da torej Berdičev še dolga leta ostane — Berdičev.

nalog, da ne sme uknjiževati slovenski in da ima že izvršeno slovensko uknjižbo izbrisati (Čujte, čujte!) češ, minister bi utegnil zapovedati uknjižbo tudi v kitajskem jeziku. (Čujte, čujte! na desni.)

Koncem svojega govora osvetljeval je dr. Ferjančič spakedrano ponemčevanje slovenskih imen ter mej veliko veselostjo poslanca razkladal, kako se je Družinska vas ponemčila v „Gesindeldorf“, Sinjagorica v „Schweinsbüchel“ itd., kaki nedostaki nastajajo iz tega ter je končal svoj govor z besedami: Upam in uverjen sem, da se bode temu ravnanju zlovoljnih funkcionarjev naredil konec in pričakujoč, da se ta želja kmalu izpolni, končam. (Živahno odobravanje.)

To so glavne misli, najznamenitejši odstavki govora Ferjančičevega, katerega bomo priobčili celega, kadar nam dojde stenografski zapisnik. Iz navedenega pa že lahko vsak pogodi, da je gospod dr. Ferjančič izborni zastopal rojake svoje, da je govoril kremenito, neustrašeno. Zatorej mu iz srca čestitamo na tem govoru in mu kličemo: Slava!

Govor državnega poslanca Vilj. Pfeiferja v državnem zboru dne 25. aprila 1888.

Mikalo bi me, častita zbornica, spregovoriti o nekaterih neugodnostih in neprilicnostih v politični upravi kronovine kranjske, a vender to hočem opustiti, ker bi bila moja razkladanja predolga, in govoriti hočem zaradi kratkega časa le o § 2. (o epidemijah).

V seji zbornice poslancev dne 31. marca 1874 stavilo se je vprašanje do vlade, bi li hotela pripraviti reformo zastaranih, duhu časa in zahtevam znanstva ne več zadostujočih določb, kako postopati ob epidemijah, in dotično zakonsko predlogo predložiti zbornici. Na to interpelacijo vlada ni niti odgovorila niti se ni ozirala nanjo, kar me sili, da zopet spregovorim o tej, po mojih mislih jako važnej zadevi v parlamentu, ter je že zaradi tega umestno, ker je na Kranjskem od novembra osepniška epidemija, ki še sedaj ni nehala.

Po „Slovenskem Narodu“ iz dne 15. marca 1888., št. 37 posnamem sledečo, najbrž iz kakega oficijalnega izvestja povzeto notico:

„Osepnična epidemija v Ljubljani.“

Do 20. decembra minulega leta je 20 oseb za osepnicami zbolelo in se je s tem dnem bolezen proglasila za epidemijo in od tedaj je zbolelo.

1 teden od 20. dne nov. do 26. dne nov.	9 oseb.
2 „ „ 27. „ „ 3. „ dec.	15 „
3 „ „ 4. „ „ 10. „ „	16 „
4 „ „ 11. „ „ 17. „ „	11 „
5 „ „ 18. „ „ 24. „ „	8 „
6 „ „ 25. „ „ 31. „ „	31 „

v sledečih tednih 43, 50, 93, 68, 71, 28, do 12. februarja 1888. 353 oseb.

Skupaj torej v dvanajstih tednih 463 oseb, od katerih je 95 umrlo.

Kakor so poročali časniki, zanesli so osepnice iz Ljubljane nek delavec v Donawitz na Gorenjem Štirskem, nek Ljubljanski dijak na Ptujsko goro na Spodnje Štirsko, Ljubljanci, ki so šli na semenj,

v Beljak, nek potujoč Ljubljanski meščan v Trebnje. Kako so se iz teh krajev dalje širile, mi pa ni znano.

Nastane vprašanje: Ali je moralo tako daleč priti? Mari ni bilo mogoče bolezni poprej ukrotiti? Zadeva li koga kaka krivda?

Oficijalna krivda nikogar ne zadeva to je oficijalni funkcionarji neso ničesar zakrivali, ravnali so strogo po predpisu in bolezen se je širila tudi prav po predpisu — ta predpis — tako določbe, kako postopati ob epidemijah, z dne 21. januarja 1830.

Po § 24. teh določb mora v kakem selu v kratkem času zboleti 6 do 8 oseb za kako boleznijo, predno se začne postopanje proti epidemiji, to je zatiranje epidemije po javni sanitetnej upravi; še le tedaj je kuga oficijalna; predno dobi državno priznanje, pokazati mora svojo zmožnost, ki se z jednako strogostjo preiskuje, kakor plemenska čistost 13 pradedov, če kdo hoče dobiti komorniški ključ.

Poprej je kuga privatna, giblje se vsled po državnih zakonih zagotovljene „svobode preseljevanja“ popolnem brez vseh ovir, za oblastva se ne nahaja.

Vsaj pa tudi ni nikako veselje in umetnost — da rabim banalni izrek — kravo v hlevu ujeti, to more vsakdo; kravo treba spustiti iz hleva, in še le tedaj se začne gonja, da bi jo ujeli, kajti še le, ko zbolijo 6—8 oseb, je bolezen vredna, da državni aparat začne svoje delo.

Proti stekline sumnemu ali steklemu psu se tako blago in prizanesljivo ne postopa; če se tak prikaže, ga takoj začno preganjati, ne čakajo, da bi koga ugriznil, nikar pa celo 6 do 8 oseb, ubijejo ga, razparajo, in za vse tovariše njegove proglasi se kontumac. (Čujte! Čujte! na desnici.)

Mari pasji rod nema dobro utemeljene pravice, gospóda moja, pritožiti se zaradi nejednakosti pred zakonom, ker se z nalezljivimi boleznimi toliko prizanesljivejši ravna? (Veslost na desnici.)

Mari ni nalezljiva bolezen, ki se tiho in skrito okrog plazi nevarnejša nego stekel pes, katerega se lahko vsakdo ogne, se ga s palico brani, ali se pred njim v hišo zapre?

Zakaj se takoj pri prvem slučaju nalezljive bolezni tudi tako strogo ne postopa, nego kadar se prikaže stekel pes?

Principiis obsta; v tem, da se za bolezen ne zmenijo, dokler jih 6 ali 8 ne zbolijo, tiči pravi, vzrok, da se razširijo nalezljive bolezni.

Pri inkubacijskem času 8 do 14 dnij, kakor je pri kozah, je mogoče, da se daleč zaneso po svetu in se prikažejo, predno bi jih kdo pričakoval ali se jih varovati mogel, ker bolezenska snov ne drži se samo telesa, temveč se nahaja tudi v obleki in v zraku.

Če se v krajih, kamor se bolezen zanese, zopet čaka, da jih 6 ali 8 zbolijo, zatrosi se iz teh krajev zopet dalje, tako dalje brez konca in kraja.

Koliko ljudj se tu prerano žrtvuje, toliko žalosti in vzdihovanja nastane v rodbinah, kolikim ljudem se iztrgajo oni, ki so je preživljali. (Res je! na desnici.)

Pa ne le mnoge pobero osepnice, temveč so tudi — kakor trdi Bernoulli — „najgnusnejša bo-

vremena, ovire, nič mu ni nemožnega za te — vse za peneze! ... Rastlina je to — spada v vrsto kopriv!“

Nestor poljskih pisateljev misli je s temi besedami pred vsem mešetarje svoje ožje domovine, toda za trdno vem, da bi bil podobne pohvalne besede rabil še radodarnejše, ko bi bil govoril o Berdičevskih mešetarjih.

Tooliko se mi je zdelo potrebno povedati o samem Berdičevu. Osvetivši se tako za nekatere neutolažljive trenutke preživele v Berdičevu, morem sedaj opustiti daljša obrekovanja in seči k jedru tega svojega spominka.

Bil je torej zopet slavni dan Berdičevskega sv. Onufrija. Ves teden poprej je pršlo (torej množina blata je v Berdičevu strahovita), a legije mešetarjev moškega in ženskega spola bile so od solnčnega vzhoda na nogah. Od vseh strani, kamorkoli je oko pogledalo, gneča, krik, prevlačenje, nagovarjanje, umikanje, zgovarjanje, prebiranje in goljufija — vse to v najobilnejši meri.

Takoj za rana, ko sem se ozrl skozi nečisto okno na ulice, rekel sem si, da bo iz tega „ukrajinska črtica.“

In je! Kaj pa je nad to, črtica vesela s kaškim ozadjem! Povejva si to, laskavi čitatelj za-

lezen, kajti ošpice, legar, griza, škarlatica, davica in kolera daleč ne dosegajo strašne podobe razvitih osepnice, ko se bolnik spremeni v mrzlično, bolečo, po celem telesu otečeno, od glave do nog z gnojem pokrito gnusno maso, da ga nikdo spoznati ne more, poleg tega mnogim spačijo obraz za vse življenje.

To vse bi se preprečilo, ki bi se skušala z vso energijo bolezen takoj zatreti in zadušiti, ko se prikaže; zato je pred vsem treba, da se premeni oni obžalovanja vredni § 24 določb, kako postopati ob epidemijah, kateri je sedaj prav nekaj privilegij za kužne bolezni. (Res je! na desnici.)

Za razmere v tridesetih letih bil je morda ta paragraf prav primeren; promet bil je neznaten, potovanje bilo je redkost, — pošta je vozila po maloštevilnih državnih in deželnih cestah, par poštnih voz je zadostovalo za potnike, prebivalstvo je ostajalo doma in je torej bilo lahko mogoče omejiti kužne bolezni.

Železnice so vse premenile, promet je velikausk in potovanja pogosta ter se raztezajo do najoddaljenejših kotov zemlje; tedaj je tudi bil le kovinski denar, sedaj pa umazan papirni, kateri je nekda kaj odlični raznašalec bolezenskih kalov (mikrob, bacilov).

Spremenjene razmere zahtevajo času primerno reformo zastaranih naredb, kakor je zahtevajo dosedanji napredki in skušnje znanosti. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 24. maja.

Ko se letos v državnem zboru vije budgetna debata brez konca in kraja in razni govorniki dolgočasijo zbornico s svojimi dolgimi govori, začeli so razni listi tožiti, da se tudi v Avstriji množi število parlamentarcev po poklici, kateri vedno skušajo posvetovanja zavleči. Levičarski listi seveda vso krivdo zopet zvrčajo na sedanjo vladno sistemo, četudi so že pod prejšnjimi vladami bila navadno dolga zasedanja. Ko je pred leti Bismarck grajal parlamentarce po poklici, so razni listi zavračali ga kot nazadnjaka, a sedaj pa že v Avstriji spoznavajo, da bi taki politiki neso v korist narodom.

Delegaciji se ne snideta pred 8. junijem. Sprva mislilo se je, sklicati je na 4. dan junija, a obravnave v avstrijskem državnem zboru se tako počasi vršé, da ni misliti, da bi do tedaj bile najvažnejše stvari rešene.

Vnanje države.

Srbski kralj se je že vrnil v Beligrad. V Budimpešti so bili zvedeli, da se namerava atentat na vlak, s katerim se bode vozil. Ogersko komunikacijsko ministerstvo je bilo zaradi tega ukazalo, da je malo pred brzovlakom odpeljala se lokomotiva, da se prepričajo, da proga ni poškodovana.

Francoski senat obravnava novi zakon o novačenju. Vsprejel je že člen, da učitelji, semejnišniki in nekatere kategorije mladih ljudij, bavečih se s svobodnimi umetnostmi bodo oproščeni triletno vojaške službe, in bodo služili le jedno leto. O Biukoštnih praznikih so se vodje francoskih monarhistov posvetovali, kako bi uničili republiko. Sklenili so z vsemi parlamentarnimi in neparlamentarnimi sredstvi delati na to, da se razpusti zbornica. Osnovni bodo velik odbor, ki bode vodil to delovanje. Pri novih volitvah nadejajo se dobiti monarhisti večino.

upno. Titanja ne ume čitati, a ko bi i umela, ne jezila bi se gotovo ne,

Ko sem dospel zvečer v Berdičev, bil sem prisiljen zadovoljiti se z revno sobico prežidovskega hotela, katerega lastnik bil je (mislim) nek Izak Schmaus. Ta hotel ni imel nobenih zanesljivih strani, a osobito bil je protiven česnov smrad, ki je prediral v vse njegove prostore, da celo v njegovo okolico. Vrhu tega imel sem tam jedno uteho mogel sem se do sita nagledati od rana do večera na postave ukrajinskih seljakov, ki so vodeni po svetem Onufriji, zdaleka prišli v Berdičev, da bi prodali, kar jim je gospod Bog nadelil (razven malih kazačkov in malih kazačk), in da bi kupili, česar jim gospod Bog ni nadelil. Na primeru: košusček, podobico, kako matičico, zrealce itd.

Gnetli so se siromaki, kjer je lastnik hotela dovolil, največ v veži in na mostovži. Mi „gospodje“ bili smo sicer le obsojeni pretrpeti noč v lastnih, drago plačanih sobicah, ali spali smo tam gotovo slabše, nego sinovi in hčere stepe na studeni podlagi. Vso noč vznemirjal nas je krik, vozarenje in loputanje, in ko sem se za rana po pravici pritoževal, odgovoril je gospod Schmaus sladko, da to na dan svetega Onufrija inace biti more.

(Dalje prih.)

Ako rečemo, da v Berdičevskem blatu živi 50.000 židov, je za jedno rečeno, da v Berdičevu tira svoje rokodelstvo 45.000 „mešetarjev“, katerih je drugi bolj prebrisan od drugega. Ostali del 5000 Berdičevskih židov pripada na večere otroke, doživše največ 14 dnij (kar žije nad 14 dnij začenja že kazati mešetarsko nadarjenost), pa na starke, ki so dosegle 90. leto življenja, in ostanek na osebe umirajoče ali takove, ki so dospeli po sovražnem naključju okolnosti za dobro stražene židove mestne ječe, vsled česar jim pri najboljši volji ni možno mešetarske svoje nadarjenosti uveljaviti. Vse ostalo židovstvo Berdičevsko, kakor že rečeno, oddano je popolnem mešetarskemu poslu brez razločka stanu, starosti in spola. „Handlajo“ in posredujejo vsi, vsak s svojim načinom, vidno in nevidno, preprosto in nobel, uljudno in drzno, vedno neumorno in marljivo, ali nikdar tebi v prospeh. Dobro jih je označil neutrudljivi Kraszewski rekši o njih pred 50. leti: „Mešetarji niso označeni s številkami, kakor fijakarji, ali njihovo rokodelstvo jim je utisneno na čelo, v očeh, v smehljaji, v obličji. Mešetar — ta ti je služabnik k vsemu, on ti privede krojača in črevljarja, najme stanovanje, poišče znanca, osnaži ti črevlje, zmenja zlate, vse ti stori, kar je le storiti možno ... Mešetarju ni noči, ni blata, neugodnega

Odnosaji mej **Anglijo** in **Nemčijo** so jako prijateljski. Kolikor bolj so napeti odnosaji mej Nemčijo in Rusijo, toliko bolj približujeta se Nemčiji in Angliji. Pred prihodom kraljice Viktorije v Berlin je knez Bismarck bil nasproten Angliji, a od tedaj so se stvari premenile. Bismarckovi organi, ki so poprej vedno smešili Anglijo, jo sedaj pogostem proslavljajo. Irski podkralj lord Londonderry je v pismu izdatelju „Deutsche Revue“ izjavil svoje zadovoljstvo o prijateljskih odnosajih in tesnej zvezi mej Anglijo in Nemčijo. Angleži imajo močno brodogradnje in se zatorej Nemci nadejajo, da bi jim lahko pomagali v vojni s Francijo.

Angleški listi trdijo, da so bili ruski Turkomanci udrli v **afgansko** ozemlje brez vsega povoda. Afgani so jih pa nazaj napodili. Od ruske strani se pa o tem napadu ničesar ne poroča. Zanesljivih vestij itak ne dobimo iz Srednje Azije, a marsikaj kaže, da se ondu pripravljajo važni dogodki.

V **avstralskih** kolonijah pripravlja se energičen upor proti naseljevanju Kitajcev. V novem južnem walskem zakonodavnem zboru sklenil se je jednoglasno zakon, ki ima omejiti naseljevanje Kitajcev. Državljanstva ne bode zanj naprej mogel dobiti noben Kitajec. V nobenem selu se jih ne bode smelo naseliti več kakor pet. Davek se jim bode povišal od 10 na 100 funtov, in kazen, ko bi kdo hotel izogniti se plačevanju davka od 10 do 50 funtov. Stanovati bodo imeli le v določenih pokrajinah. Potovanje po deželi se jim ne bode dovoljevalo.

Dopisi.

Iz Mozirja 23. maja. [Izv. dop.] „Savinjski Sokol“ dobil je na svojo čestitko od preuzvišenega biskupa Strossmayerja sledeči lastnoročno pisani list:

„Častna moja Gospodo!

Hvala Vam na časti, koju mi povodom moga Svečeničkoga Jubila ukazaste, imenov me Vašim začastnim članom i poslav mi prekrasni u to ime diplom. Bog Vas blagoslovio u svakim poduzeću Vašemu, osobito pako u službi krasnoga i muko trpnoga naroda našega, velim našega, jer narod hrvatski in narod slovenski jedan su ter isti narod. Hvala Bogu, da tu svi priznajamo in duboko osiećamo. U tomu priznanju i usiećanju leži sva snaga i nada naša, čvrsti zalog slobode, srieće i budućnosti naše. U to ime još jednom: Hvala! i Bože pomози i blagoslovi!

Sa ponosom i zahvalnosti Vaš

drug, prijatelj i začastni član

J. J. Strossmayer,

Biskup.

Iz Šent Vida nad Cérknico 22. maja. [Izv. dop.] Na poziv g. Ivana Modica, nadžupana Bloške občine, zbralo se je dne 13. t. m. v občinski pisarni na Blokah lepo število mož-veljakov te občine, kateri so se posvetovali, kako bi Bloška občina proslavljala štiridesetletnico vladanja našega presvetlega cesarja. Sklenilo se je na cesarjev rojstni dan napraviti ljudsko veselico ter v trajen spomin iz Nove vasi, kjer je ravno križpot, nasaditi štiri drevorede, in sicer proti Fari, Nemškej vasi, Glini in proti Velikemu vrhu. V ta namen nabralo se je takoj pri zborovanju nad 100 goldinarjev. Volili so se trije odbori, in sicer za župnijo Bloke: gg. Ivan Kaplenik, predsednik; Ivan Brevec, namestnik; Ivan Modic, Ivan Tomc, Fran Lenarčič, Peter Krebel, Fran Modic, odborniki. Za župnijo Šent Vid: Matevž Rutar, predsednik; Ivan Čibašek, namestnik; Henrik Likar in Josip Bavdek, odborniki. Za župnijo sv. Trojica: Simon Jan, predsednik; Luka Gradišar, Fran Petrič, odborniki. Za blagajnika bil je izvoljen g. Ivan Modic, nadžupan Bloški.

Domače stvari.

— (Cesarjevič Rudolf) pripeljal se je danes v Gradec, ogledat tamošnjo pehoto.

— (V proslavljenju štiridesetletnice cesarjeve) sklenil je odbor družbe sv. Cirila in Metoda izdati slavnostno knjižico s podobami cesarja in cesarice ter cesarjeviča Rudolfa in Stefanije. Knjižico spisuje gosp. profesor Hubad v Gradcu.

— (Imenovanja.) Kot zemljišni knjigovodja v Tolminu imenovan je kancelist g. Avgust Berlot, v Červinjanu, diurnist Jurij Cattaro, v Korminu Ignacij Doljak, v Ajdovščini Fran Cibej. Kancelista sta imenovana v Losinji diurnist Anton Benussi, v Pulji diurnist Josip Tironi.

— („Wacht am Rhein“) se ne sme več demonstrativno javno prepevati, vsaj na Dunaji ne. Proti osobam in društvam, ki prezirajo to prepoved, postopa se po cesarski naredbi z dne 20. aprila 1854.

— (V Zagrebu) je mnogo nevolje, da je vlada s tako nečuvno hitrostjo potrdila mestnega zbora sklep, s katerim se je vsprejela ponudba ogerske hipotečne banke, odklonila pa v vsem za 400.000 gld. ugodnejša ponudba avstrijske „Bodencreditanstalt“. Namerava se, sklicati javni shod, na katerem bi se sklenila resulacija: Ogorska hipotečna banka naj dá posojilo pod istimi pogoji, kakor „Bodencreditanstalt“ (al pari), ali naj svojo ponudbo umakne, da ne bode mestu prouzročila tolike škode.

— (V Marenbergu) umrl je te dni gosp. J. Forstner, umirovljeni deželnega sodišča svetnik, v 76. letu svoje dobe.

— (Premembe pri učiteljstvu.) Učiteljem na jednorazrednici v Begunjah pri Radovljici imenovan je g. Avgust Kleč, drugi učitelj na ljudski šoli v Cérknici. — G. Fran Gärtner, učitelj v Zorici, imenovan je učiteljem na Dobravi pri Kropi. Doslej začasni gg. učitelji: Ignacij Rozman v Mošnjah, Ivan Dremelj na Polici in Fran Schiffrer v Starem trgu pri Loži, imenovani so stalnimi.

— (Nova pošta.) Pri sv. Benediktu v Slov. goricah otvori se s 1. dnem junija c. kr. poštni urad, ki bode imel vsakdanjo zvezo s pošto pri sv. Trojici.

— (Strela) udarila je na binkoštni ponedeljek popoldne ob 4. uri v Goriupovo vinogradsko poslopje na Rodinskem vrhu in razdrapala streho, užgala pa ni.

— (Toča) je na binkoštno nedeljo okolu Frankolovega na Štajerskem precej škode naredila.

— (Iz Št. Lenarta) z Slov. goricah: Pretekli ponedeljek popoldne okolu 5. ure treščilo je v Kiklovo gospodarsko poslopje v Dolenji Voličini. Strela je užgala in gospodarsko poslopje in hiša z vsem, kar je bilo v njej, je pogorelo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 23. maja. Profesor Virchow dobil je red rudečega orla druge vrste z zvezdo in hrastovim perjem,

Trst 24. maja. Danes dopoldne spustili so v prisotnosti nadvojvode Karola Ludovika, namestnika in oblastev mej navdušenimi klici Lloydov parobrod „Imperatrix“ v morje. Nadvojvodinja Marija Terezija bila je kumica.

Berolin 24. maja. Cesar imel najboljšo noč, odkar biva v Šarlotenburgu.

Razne vesti.

* (Zanimivo šalo) napravil je slavni ruski pisatelj Lev Nikolajevič Tolstoj — ako je verjeti poročilu časnika „Novoje Obozrenije“ — z uredništvu nekaterih listov. Čujmo, kako pripoveduje o tem grof sam: „Napisal sem pripovedico, neznanost, in prišlo mi je na misel prepričati se, koliko resno zmatrajo svojo nalogo uredništva naših časnikov. Vzel sem spisak, prepisal ga nekolikokrat, podpisal L. Nikolajev in poslal ga v nekoliko uredništev s prošnjo, da ga natisnejo, a prej da mi naznajo, če ga bodo vsprejeli in koliko mi bodo dali zanj. Nekatera uredništva so molčala, nekatera pa so mi poslala lakonične odgovore: „Vaša pripovedka ni sposobna za tisek“ ali „Vaše pripovedke ne bomo tiskali“... Šel sem sam zahtevat pripovedke nazaj. Pridem v uredništvo nečega časnika in vprašam: „ali ste prejeli tako in tako pripovedko?“ — „Prejeli“ — odgovarjajo — „pa je nismo odobrili“. — „Hvala Vam. Nisem pričakoval kaj takega. Izvolite mi jo vrniti“. — Prinašajo mi rokopis, izročajo mi ga in smeš se mi. „Zakaj niste pričakovali? Vaša pripovedka je jako slaba, premalo zanimiva“. — „Kaj še to?“ odgovarjam. „Prvič v življenji, da čujem tako strogo kritiko o svojih spisih. Doslej sodili so o njih drugače“. — „Kdo pa ste Vi, ki tako govorite?“ povprašuje me uredništveni tajnik. — „Tolstoj“ — odgovarjam mu. — „Kako? Grof Tolstoj?!... Pisatelj „Vojne in miru“, pisatelj Ane Karenine?“ — „No da, in tako dalje in tako dalje. Isti Tolstoj sem, isti“. — „Ah, za Boga svetega, odpustite... Mi... Vi... oni... tukaj... to znajte, je nesporazumljenje. Priznavam... ali za Boga, dajte mi nazaj svojo pripovedko... Takoj bodem po telefonu... po telefonu... takoj govoril z urednikom... Koj sluga!... Teci hitro!!... Plačamo Vam, kolikor hočete za Vašo pripovedko... dopustite samo, da jo natisnemo... Jaz pa sem se moral glasno smejati, videč v kako zadrego in kako razburjenost sem spravil uredniškega tajnika.“

Zahvala in prošnja.

Na prošnjo v raznih slovenskih časopisih objavljeno so knjižnici, katero si je ustanovila „podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“ z namenom, podajati podružničnom in mladini slovenski primernega poučnega in zabavnega berila,

blagovolili darovati: blagorodna gospa Magdič iz Ormuža po č. g. Greg. Einspielerji nad 100 različnih jako lepih in koristnih knjig, slavno „vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani 42 različnih v več iztisih vkup 64 zvezkov, slavni odbor „Matice Slovenske“ v Ljubljani 7 različnih knjig v več iztisih vkup 36 zvezkov, bl. g. Fran Pihač, trgovec v Beljaku, 18 različnih knjig in bl. g. Lipe Haderlap, pisatelj v Celovci, 5 snopičev svojih „koroških bukvič“. Nadalje sta z namenom, da se omenjeni knjižnici omislijo primerne knjige, blagovolila darovati: bl. gosp. Simon Rutar, c. kr. profesor in c. kr. okrajni šolski nadzornik v Spletu, 10 gld. in č. g. Janko Tikvič, kaplan v Wundschuhu 1 gld.

Za vse te preblaga darove izrekata podpisana najprisrčnejšo zahvalo; ob enem pa si dovoljujeta prositi še druge slovenske rodoljube, naj blagovolijo to domoljubno in koristno podvzetje s primernimi darovi podpirati.*

Na Brnci, dne 19. maja 1888.

Matija Wutti,

kmet in načelnik „podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“.

Valentin Kraut,

župnik Brnški in tč. knjižničar.

* Darovi naj se blagovolijo pošiljati z naslovom: Gosp. Valentin Kraut, župnik na Brnci (Fürnitz bei Villach).

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—118)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

23. maja:

Pri **Slonu**: Hudovernik iz Radovljice. — Firbas iz Brežice. — Brelik iz Tomina. — Minert iz Pulja.

Pri **Maličih**: Deutsch, Kump, Spilman, Kapel, Kittel z Dunaja. — Urško iz Celja. — Fischer iz Gradca. — Rizolli iz Rudolfovega. — Goriup iz Trsta. — Obreza z Vrhnike.

Pri **Virantu**: Krese s Kočevja. — Kalčič iz Rudolfovega. — Hudovernik iz Celja. — Florijančič iz Žužemberka.

Umrli so v Ljubljani:

22. maja: Marija Rotar, kuharica, 59 let, Šelenburgove ulice št. 6, za plućnico. — Marija Javornik, posestnikova hči, 27 let, Kladezne ulice št. 17, za Brightovo boleznijo v obistih. — Josip Zadu, branjevec, 45 let, Karlovska cesta št. 4, za katarom v črevih.

23. maja: Ana Longika, krojačeva udova, 62 let, Florijanske ulice št. 38, za vodenico. — Josip Kovtni, cestnega ogleda sin, 3 1/2 mes., Rimska cesta št. 15, za božjastjo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 18	Špeh povejen, kgr.	66
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 90	Jajce, jedno:	2
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 22	Telečje	48
Koruza,	5 52	Svinjsko	56
Krompir,	1 96	Kostrunovo	36
Leča,	12	Pišance.	50
Grah,	13	Golob	20
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	232
Maslo, kgr.	1	Slama,	214
Mast,	70	Drva, trda, 4 metr.	660
Špeh frišen	60	„ mehka, 4 „	415

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. maja	7. zjutraj	739.5 mm.	13.0° C	m. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	739.1 mm.	17.0° C	m. vzh.	jas.	
	9. zvečer	739.9 mm.	10.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 14.5°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 24. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gl. kr.	danes
Papirna renta	78.30	78.35
Srebrna renta	80	80.10
Zlata renta	109.40	109.50
5% marcna renta	92.95	92.95
Akcije narodne banke	868	868
Kreditne akcije	276.20	277.40
London	126.75	126.75
Srebro	—	—
Napol.	10.05	10.04
C. kr. cekini	5.95	5.95
Nemške marke	62.15	62.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	167
Ogorska zlata renta 4%	96	95
Ogorska papirna renta 5%	85	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	80
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	25
Kreditne srečke	178	20
Rudolfove srečke	20	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	225	75

Gospodičina
Mimi Grasselli-jeva
in gospod
Anton Čapek,
c. kr. okrajni komisar v Slov. Gradci,
sta bila danes opoldne v tu-
kajšnji stolni cerkvi poročena,
V Ljubljani 24. dan maja 1888.
Posebna oznanila se ne razpošiljajo.
(374)

Poslano. (10 19)
GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušen lik proti trajnom kašlju plućevine I
feludea bolesi grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Iščem pisarja,
z dobrimi spričevali, slovenščine in nemščine zmožnega v
govoru in pisavi, ki zna navadne pisarniške račune in kaj
malega koncipirati.
Visokost zahtevane plače naj se naznani.
Na Ptuji, dne 19. maja 1888.
Dr. Fr. Jurtéla,
odvetnik.
(369—2)

Pridni
kamnoseki
dobè takoj trajno delo
pri
F. Grein-u,
kamnoseku v Gradci.
Brave
Steinmetze
finden sofort dauernde Beschäf-
tigung bei (367—3)
F. Grein,
Steinmetzgeschäft in Graz.

J. & S. KESSLER v BRNU,
Ferdinandove ulice št. 7 sn.,
pošiljata proti poštnemu povzetju: (130—12)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50.	Domače platno, 29 vatlov, kos $\frac{1}{2}$ gld. 5.50, — kos $\frac{1}{4}$ gld. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50.	King-tkanina, 30 vatlov, boljše od platna, kos $\frac{1}{4}$ gld. 7.50, $\frac{1}{2}$ gld. 5.80.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50.	ŠIFON, 30 vatlov, 90 cm. širok, kos la. gld. 5.50, IIa. gld. 4.50.
BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50.	Oxford, 29 vatlov, najnovejši vzorec, kos la. gld. 6.50, IIa. gld. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov gld. 4.—.	Canevas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la. gld. 6.—, IIa. gld. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80.	Damastni gradl, 30 vatlov, kos la. gld. 8.50, IIa. gld. 5. 0.
Trinitnik. 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov la. gld. 3.50, IIa. gld. 2.80.	Mizni prtji, platneni, v vseh barvah, 3 komadi $\frac{1}{4}$ gld. 2.—, $\frac{1}{2}$ gld. 1.—.
Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, kri- žasto, 10 metrov gld. 2.50.	Prtiči. platneni, $\frac{1}{4}$ v kvadratu, — 6 komadov gld. 1.20.
Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa žasto, 10 metrov gld. 3.50.	Otirače, platnene, z resami, gld. 1.80, s krajei gld. 1.20.
Jute-zastor, turški dessins, (2 stranska dela in drape- rija), komplet, gld. 2.30.	Rjune, brez šiva, 2 metra dolge, $1\frac{1}{2}$ metra široke, 1 komad gld. 1.50.
Posobna preproga, jako trajna, 10—11 metrov dolga, — la. gld. 6.—, IIa. gld. 3.50.	Slamnjače iz jute-platna, kompletne, velike, komad la. po gld. 1.40, IIa. po 90 kr.
Prešita posteljna odeja iz atlasa gld. 8.50, — iz rouge-a gld. 3.—.	Predposteljna preproga, najnovejši dessins, iz flanele, 1 par gld. 2.—, iz jute gld. 1.30.

Uzorci
zastonj in franko.

Kuverte s firmo
priporočila po nizke ceni
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja
je gotovo
zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno po-**
trebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje od-
visno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz
oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo
obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja,
katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se
njegovih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača
po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar
doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato,
ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je
zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se
vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred
dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarov-
ancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu),
ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zava-**
rovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi, katere
prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega poseb-
nega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887.
iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJI“ za življenje
zavarovanih 40.497 oseb za 22,835 193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno (233—17)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Št. 9173. (372—2)
Košnja v najem!
V ponedeljek 28. dan maja t. l.
dopoludne ob 9. uri se bode **košnja mest-**
nih senožitij ob Zagrebški veliki cesti pod
Rakovnikom, pri konjaču v Trnovem in pri
kolezijskem mlinu za leto 1888 po očitni
dražbi kosoma oddala v najem.
Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoludne
na senožeti pod Rakovnikom, kamor se najem-
niki vabijo, in se bo po zgoraj omenjeni vrsti
nadaljevala na drugih senožetih.
Mestni magistrat Ljubljanski,
dné 22. maja 1888.

Debelost, medlost se po novejši metodi gotovo odpra-
vita. Vse kožne bolezni, kot grinte, zoltina, ogrei,
pege, rdeče nosove in roke, bolezni las se radikalno
ozdravijo. Pike od osepic in kocine po obrazu se
za zmiraj odstranijo. V vsakem kosmetičnem vpra-
šanji daje se svet. Navodi, kako se zdraviti, dajo
se pismeno, če se vse obširno poroči in se priloži
marka za odpis v pismu z naslovom: (346—2)
„Hygiea-Officin“ Breslau II.

Ne zameniti z Radgonsko.
Radenska kislá voda in kopališče.
Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih gorc.

Kot zdravilna voda. Radenska kislá voda ima med vsemi evropskimi kislecí največ **natrona**
in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje
dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledicah,
tor je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurji, pri zasliženjih, kadar se napravlja kislina
v želodcu in črevesu, pri vreditu, kataris in živčnih boleznih.

Kot namizna voda. Vsled obilne oglene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in
močnega penjenja je radenska kislá voda najbolj priljubljena pozivljajoča
pijača. Pomešana s kislim vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šumeča, žejo gaseča pijača,
kojo imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo. Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislá voda kot varstvo
in zdravilo zoper davico, škriaticu, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja. Kopeli se prirejujejo iz železnate in kisle vode z raznovrstno gor-
koto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po
udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno
sobo 30 kr. do 1 gld.) (339—3)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo. Liter radenske kisle vode ima v sebi 0.06 gr. dva-
kratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se
težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo
Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščke kosti in hrustancev od protinastih bol-
nikov v enako močne tekočine kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivale, slednja pa tako
odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem proste vse nesnage. To ga je napotilo, da je
začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavniske prevlake so postajale vedno manjše ter
konečno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastonj in franko kopališče radenske slatine na Štajerskem.
V zalogi imata kisló vodo **Ferdinand Plautz** in **Mihael Kastner** v Ljubljani.